

De finske mødres bønn til andre lands mødre.

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

A.p.
11-3-40

En rekke fremstående finske kvinner har sendt ut et oprop til andre lands kvinner. Det heter i opropet:

I prøvelsens tunge time sender vi finske kvinner og mødre følgende budskap til andre nasjoners mødre:

Det fredelige og hårdt arbeidende finske folk som har satt så meget inn på sin kulturutvikling, er mot sin vilje blitt drevet ut i krig. En fiende som ikke kjenner barmhjertighet søker å ødelegge våre hjem, utrydde vår religion og vår århundregamle civilisasjon og erstatte vårt vesterlandske rettssystem med orientalsk slaveri. Denne fiende søker å utslette Finland fra nasjonenes rekke. Men Finlands frie menn finner sig ikke i slike forbrydelser. Mot en overveldende fiendes pansrede stålangrep beskytter de oss, sine barn og sitt lands frihet. Med livet som innsats danner de den vesterlandske civilisasjons bolverk mot barbariet.

I ydmyk stolthet sender vi våre inderligste tanker til de menn som i bevisstheden om sine plikter, er gått ut i krig. Mange av oss vil kanskje måtte ofre det dyrebareste vi eier. Men i prøvelsens dager søker vi mot og styrke i den overbevisning at verden ikke vil se på at finnene alene kjemper hele den civiliserte menneskehets kamp.

Med en blandet følelse av fortvilelse og styrke hilser vi finske kvinner hver ny dag. Hoss oss er all klasseforskjell forsvunnet. Samlet og enige møter vi de plikter tiden pålegger oss, og søker å innstille oss etter et krigførende lands krav. Og mens vi utfører de oppgaver vårt land krever av oss, forsøker vi å inngi våre barn troen på den lyse fremtid som alltid vil vente kulturens og demokratiets frie folk.

Til tross for fiendens store tallmessige overlegenhet har det lenge lyktes vår armé å opholde fienden ved grensen. Men da det ikke lyktes russerne å nå sitt mål i felten, grep de til de skjendigste og mest barbariske metoder for krigsførsel, de bombarderte ubeskyttede byer og landsbyer, ødela våre hjem, brukte maskingeværer mot ubevæbnede civile, mot gamle og syke, mødre og barn. Hver bombe som når sitt mål ødelegger fruktene av vårt tålmodige arbeide gjennom årtier, kanskje gjennom århundrer, men kaller samtidig på vår urokkelige vilje til å bygge opp igjen av asken alt det som er blitt ødelagt, alt det som våre menn idag kjemper for langs vår vidstrakte grense.

De amerikanske til Finland.

Hvordan London og Paris,
Norges og Sveriges holdning.
Fra Aftenpostens korrespondent.

London, 10. mars.

Både i London og i Paris har i de siste 24 timer en tydelig tendens gjort sig gjeldende til å gjøre en øket hjelp til Finland — hvis de fredsforhandlinger som nu pågår, ikke fører frem — avhengig av Norges og Sveriges villige bistand. Den britiske kringkasting sendte i sine nyhetssendinger igår gjentatte ganger ut en fransk melding, — og det blev sterkt understreket at den falt sammen med opfatningen på autoritativt hold i London. Meldingen gikk ut på at den franske regjering er rede til å øke hjelpen til Finland, men at en slik hjelp beror på samarbeide fra den svenske og den norske regjering. Det blev også tilføjet i kringkastingen at hittil har samarbeidet fra den side ikke været tilfredsstillende, idet disse to regjeringer tvert imot hadde vanskeliggjort forsendelsen av hjelpen til Finland.

Erklæringen om at den franske og den britiske regjering er fullt rede til å sette større fart på hjelpen til Finland, og at det bare kan skje med den norske og den svenske regjeringes hjelp, blev gjentatt også i den britiske kringkasting idag. Idag blev det dessuten tilføjet at man i Frankrike var av den opfatning at disse regjeringer ikke kunde motsette sig gjennomtransport av hjelpen til Finland på de på folkeforbundsmeetet selv stemte for forømmelse av Sovjet-Russland som angriper.

H. K. Lehmkuhl.

Vår fiendes stadig økende grusomhet tvinger oss til å appellere til den civiliserte verdens samvittighet. Vi takker for den verdifulle hjelp vi allerede har fått, aldri skal vi glemme den. Men krigen fortsetter. Og vi finske mødre retter idag en bønn til fredselskende kvinner i land hvor der enn finnes lykkelige hjem: hjelp oss i vårt arbeid og vår kamp, hjelp oss ved bønner og gode gjerninger. Bruk deres innflydelse som kvinner på en slik måte at de civiliserte lands ledere yder oss en hjelp som alene kan drive tilbake den barbarisme som søker å bre sig stadig lenger og lenger mot vest.

Opropet er undertegnet av: Kaisa Kallio, Aino Ackté-Jalander, Alix von Born, Margareta Lehtonen, Karin Ramsay, Gerda Ryt, Aino Sibellius, Milna Sillanpää, Ester Ståhlberg, Ellen Svinhufvud, Linda Tanner.

FB. 23-11-43
Emigrantene

har sine dagdrømmer.

Emigrantregjeringen fortsetter energisk sin komiske lilleputt-tilværelse med å «utnevne» embets- og tillitsmenn med de forskjelligste oppgaver som de søker å innbille seg selv og andre skal bli aktuelle når Norge en gang «blir brua og bindeleddet mellom Sovjet-Russland og vestmaktene». Man vedlikeholder øyensynlig sin praksis fra de dager da de vettskremte flaksset om og holdt sine «statsråd» snart her, snart der. De begynte jo allerede da med sine besynnerlige «utnevnelser». Siste nytt er at de no har utnevnt en «rikspolitisjef». Og hvem valget falt på? Jo, fhv. statsadvokat i Bergen Andreas Aulie, som «på grunn av overarbeid og syke nerver» lot sin familie i stikken og rømte til England i 1941. At han derover har vært et lett påvirkelig bytte sier seg selv.

Det må i denne forbindelse være oss tillatt å minne om at Aulie før var kjent som meget tyskvennlig og som en energisk antikommunist. Han ble da også av de røde emigrantene den gang stemplet som «nasist». Han hadde også mange venner i det nye Tyskland som han ofte besøkte. Etter 9. april 1940 beholdt han en positiv innstilling til nyordningen i Norge, hvilket blant annet fant sitt uttrykk i at han erklærte seg villig til å lede en studiereise som 60 politimenn i det nye norske politi foretok til Tyskland seinhestes 1940.

Man må gratulere emigrantregjeringen med dens nye «nasirikspolisjef» og denne med hans nye røde kolleger fra Kattinskogen.